

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De mansuetudine, & pietate. cap. xxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](#)

A nimè fugit: sed lubenter eas intuetur.

• De experientia, & imperitia.

C A P. XXIX.

ET INDVIT Saul Dauid vestimentis suis, & imposuit galam æream super caput eius, & vestiuit eum lorica. Accinctus ergo Dauid gladio eius super vestem suam, coepit tentare si armatus posset incedere: non enim habebat consuetudinem. Dixitque Dauid ad Saul: Non possum sic incedere, quia non habeo vsum.

B In multo tempore sapientia est: & in longa vita scientia. *Iob. 12.*

Non longævi sapientes sunt: nec senes sciunt iudicium. Si quis multarum rerum experientiam desiderat, nouit antiqua & futura coniectare.

Gloria sentum, multarum rerum experientia est: da operam ne te vel magnum *Eccli. 34.* vel paruum quid fugiat. Qui multarum rerum experientiam collegit, enarrabit prudentiam: qui autem vnu atque experientia caret, pauca nouit. Homo, qui multarum rerum experientiam consecutus est, non confundetur à facie. Vir, qui peregrinatus est, nouit multa: qui oberrauit, abundat dolis. Multa vidi inerrando: & prudentia mea sermones meos superat.

C Qui artem didicit, ac per longum vsum & studium firmam eam, ipsiusque habitum *Basil.* altis radicibus fixum habet, potest iam iuxta artis rationes in animo suo insitas perse operari.

Sensus quoquis sermone efficacior est ad colligendum experimentum.

Quod quispiam minimè passus est, id de altero non facilè crediderit. Qui autem id ipse se sensit, ad assentendum est paravior.

Experientia prudentiae mater est. Ea cuilibet magistri instar est.

Quemadmodum qui cithara canere non dicterunt, citharam attingere non debent, nec qui tibiis ludere nesciunt, tibias capessere: eodem modo nec eos negotia suscipere conuenit, qui, quemadmodum per omne vitæ spatum iis utendum sit, scientiam minimè consecuti sunt.

D Omnis eruditus viri, atque vnu prædicti actio, felicitas est: contra, omnis infictio laborantis hominis actio, miseria.

Quotidianum studium experientiam paulatim alit.

Chrys.
Clement.

Iosephi.

De mansuetudine, & pietate.

C A P. XXX.

EDVCET mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas. Mansueti autem hæreditabunt terram: & delectabuntur in multitidine pacis. *Ps. 24. 36.*

Cum exureret in iudicium Deus, vt saluos faceret omnes mansuetos terræ. Oculi mei ad fideles terræ, vt sedent mecum. *75.* *100.* *146.*

E scipiens mansuetos Dominus. Exaltabit mansuetos in salutem.

Vir mansueti animi, medicus cordis. Melior est vir clemens cum humilitate, quam qui diuidit spolia cum contumelia. Beatus homo, qui semper est pauidus: qui verò mentis est duræ, corruet in malum.

Fili, in mansuetudine opera tua perfice: & super gloriam hominum diligeris. *Eccli. 3.*

Radices Gentium superbarum euertit Dominus: & plantauit mites pro eis. *10.*

Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram. *Mat. 5.*

Nemo te contemnat. Admone illos principibus & potestatibus subditos esse, dicto obedire, ad omne opus bonū paratos esse, neminem blasphemare, non litigiosos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines.

Mansuetudine opus habeo, per quam princeps huius seculi diabolus euertitur.

Ignat.

Iuuenis mansuetus multa suffert.

D. IOANN. DAMASCENI

Canities senum, clementia: vita autem eorum cognitio vera. Nulla virtus ita sapientiam parere consuetit, ut lenitas.

De iis, qui aduersus Deum inscientes peccant & blasphemant.

C A P. XXXI.

Prou.19. **T**VL TITIA hominis supplantat gressus eius: Deum autem accusat cor eius.

*Naz. in
Tetra. 3.*

Quid culpam in hostem semper ipsi vertimus,
Cum nostra praeſtent robur ipsi crimina?
Te criminare prorsus, aut certe magis.
Ignis tuus nam flamma verò dæmonis.

Chrys.

Omnino, si ad ea, quæ geruntur, accurata animum adiicimus, nemo nobis imposturam facit. Etenim diabolus quidem nos impellit: Verum, ut ipse nos plurimis malis afficit, sic nos quoque ob socordiam nostram plurima mala nobis accersimus.

De temerario & impudenti, atque iracundo.

C A P. XXXII.

Iob. 5.

TVL TVM interficit iracundia. Per iracundiam imbecilles euerterunt peccatores. Magnum & potentem perdit ira.

Impius non veretur faciem honorabilis viri: nec scit eiusmodi hominibus honorem exhibere.

Define ab ira, & derelinque furorem. Furor illis secundum similitudinem serpentis.

Vir iracundus indecorus est. Ira perdit etiam prudētem.

15.27.

Vir iracundus prouocat rixas. Iracundus temerè omnia facit. Graue est faxum, & onerosa arena: sed ira stulti vtroque grauior. Noli esse amicus homini iracundo, neque ambules cum homine furioso: ne forte discas semitas eius, & sumas scandalum animæ tuae. Vir iracundus prouocat rixas: & qui ad indignandum facilis est, erit ad peccandum procliior. Non loqueris verbum in ira ex ore tuo. Labia stulti miscent se rixis: & os eius iurgia prouocat. Os stulti contritio eius: & labia ipsius, ruina animæ eius. Impudens vir impudenter sustinet facie. Ventus aquilo excitat nubes: facies autem impudens linguam extimulat. Qui duro corde est, incidet in mala.

Ecls. 7.

Hier. 3.

Ecli.

30.

23.

Mat. 5.

Ephes. 4.

Iac. 1.

Ne sis velox ad irascendum: quia ira in sinu stulti requiescit.

Frons mulieris meretricis facta est tibi: noluisti erubescere.

Anima impudens delebitur. Non poterit iracundia iniqua iustificari. Etenim momentum iræ ipsius, ruina ipsi est. Remoue iram à corde tuo. Zelus & iracundia minuent dies. Domine omnipotens, Deus salutis meæ, anima vi-ri impudentis ne tradas me.

Omnis qui irascitur fratri suo sine causa, reus erit iudicio.

Irascimini, & nolite peccare. Sol non occidat super iracundiam vestram. Nolite locum dare diabolo. Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur à vobis cum omni malitia.

Ira viri iustitiam Dei non operatur.

Basil.

*Iracun-
dia temu-
lentia ge-*

nus est.

Væ his, qui temulentis sunt, non à vino. Iracundia, anima temulentia est, de statu eam exturbans, non secus ac vinum. Mœstitia ipsa quoque ebrietas est, mentem submogræns.

Irascentem aliquem tibi animo propone, quemadmodū videlicet ex hoc affectu temulentiam contrahat. Sui ipsius compos non est. Seipsum ignorat, atque item eos, qui adsunt.

Non